

Βρέφη και νήπια κάνουν τα πρώτα τους ...βήματα στο θέατρο

 amna.gr/macedonia/article/786348/Brefi-kai-nipia-kanoun-ta-prota-tous-bimata-sto-theatro-

Μία διαδρομή που προσφέρεται για εξερεύνηση είναι αυτή από το δωμάτιο στο σαλόνι, αν φυσικά ο ...εξερευνητής διανύει τα πρώτα χρόνια της ζωής του. Αυτή τη «διαδρομή» κάνουν οι πιο μικροί θεατές θεάτρου, από την ηλικία των 12 μηνών έως 3 ετών παρακολουθώντας τη δράση του βρεφικού προγράμματος του ΚΘΒΕ, με τίτλο «Από το δωμάτιο στο σαλόνι».

Ήχοι, σκιές, φώτα, υφές, χρώματα, μελωδίες και φυσικά εξερευνήσεις αντικειμένων τραβούν την προσοχή των μικρών θεατών, που παρακολουθούν με τους συνοδούς τους την πρώτη παράσταση που απευθύνεται αποκλειστικά γι' αυτούς.

Πρόκειται για μία ιστορία που ξεναγεί τα παιδιά στον μαγικό κόσμο του σπιτιού, όταν σβήνουν τα φώτα, μέσα από τα μάτια ενός βρέφους, με πρωτότυπες μελωδίες από τη δημιουργό Ιόλη Ρώσσιου που αναπαράγονται ζωντανά από την ηθοποιό Ηλέκτρα Γωνιάδου.

«Είμαι μητέρα δύο παιδιών, πέντε και τριών ετών. Παλιότερα, όταν πήγαινα σε κάποια εκδήλωση με τη μεγάλη μου κόρη, δεν μπορούσα να έχω μαζί μου το βρεφάκι, επειδή το θέαμα δεν κάλυπτε εκείνη την ηλικία», δηλώνει στο Αθηναϊκό/Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων η Φωτεινή Βελκοπούλου, που εκείνη την περίοδο διαπίστωσε στην πράξη το κενό που υπήρχε. Με τη φίλη της Ελένη Γιαννούση, που έχουν κάνει κατά καιρούς παιδικό θέατρο, κουκλοθέατρο και άλλα σχετικά παιδαγωγικά προγράμματα, συναποφάσισαν να κάνουν μία παράσταση που να απευθύνεται σε πολύ μικρά παιδιά και στη συνέχεια συνέλαβαν την ακριβή ιδέα και τη σκηνοθέτησαν. «Γενικά σκεφτήκαμε ότι πρέπει να υπάρχει κάτι τέτοιο, καθώς βοηθάει πάρα πολύ τόσο στο αναπτυξιακό κομμάτι του παιδιού, όσο και τον γονιό, ώστε να έχει από πολύ νωρίς εμπειρίες στο πολιτιστικό κομμάτι με τα παιδιά του», συμπλήρωσε η κ. Βελκοπούλου.

Τι συμβαίνει όταν σβήνει το φως και μένουμε στο ημίφως λίγο πριν τον ύπνο; Πόσο ενοχλητικοί μπορούν να γίνουν οι ήχοι του σπιτιού; Με τι μοιάζουν οι μορφές των μεγάλων όταν κάνουν δουλειές; Σε όλα αυτά τα ερωτήματα απαντά η ιστοριούλα της μικρής αυτής διαδρομής, που έχει ως άξονα την κίνηση, τον ήχο και τις εικόνες που δημιουργούνται. «Μέσα σ' αυτή τη διαδρομή υπάρχουν κάποιες αστείες δράσεις, κάποιες πιο μυστηριώδεις, άλλες πιο ήρεμες και όλη αυτή η διαδικασία ολοκληρώνεται γλυκά και όμορφα με μελωδίες και καταλήγει στον ύπνο», σημειώνει η σκηνοθέτιδα, ενώ οι περισσότεροι μπορούν να φανταστούν το μελωδικό τραγούδι της μαμάς, τις σκιές στον τοίχο που μαλακώνουν σε ένα παιχνίδισμα με τα δάχτυλα, το αγαπημένο κουνελάκι, αλλά και τα πράγματα που ...περπατάνε, πηδάνε ή πετάνε, τα έπιπλα που παράγουν μουσική, τη μπανιέρα που γίνεται βυθός και γενικότερα τα πράγματα που έχουν διαφορετική μορφή απ' ό,τι στη ζωή των ενηλίκων.

Η παράσταση απευθύνεται κάθε φορά σε έως και 60 άτομα, βρέφη, παιδιά και τους συνοδούς τους, ενώ το στοίχημα να μην κλάψει κάποιο παιδάκι ή να μην τρομάξει από ήχους, φώτα ή λάμπεις, κερδήθηκε στην πρεμιέρα. «Μπορεί να υπήρχαν κάποια παιδάκια που ήταν πιο δραστήρια και πιο επικοινωνιακά, όχι όμως με αρνητισμό, απλώς επειδή θέλανε να επικοινωνήσουν περισσότερο από ό,τι τα άλλα», εξήγησε η κ. Βελκοπούλου και παρότρυνε τους γονείς να μην φοβηθούν την αντίδραση του παιδιού και να τολμήσουν τη συμμετοχή τους. «Το θέατρο είναι ένα ζωντανός οργανισμός και με τους θεατές που έχεις κάθε φορά δημιουργείς μία νέα παράσταση. Εμείς στην αρχή λέμε πως στην περίπτωση που κάποιος αισθανθεί άβολα ή αν θέλει να κινηθεί μέσα στο χώρο ή αν κουραστεί το παιδί, φυσικά και είναι μέσα στο πλαίσιο να σηκωθεί και να κάνει μία βόλτα στο φουαγιέ, όπου υπάρχει άπλετος χώρος. Δεν θέλουμε το "Σσσς! Σταμάτα! Ενοχλούμε", δεν το θέλουμε με τίποτα αυτό», είπε χαρακτηριστικά.

Όπως σημείωσε επίσης, μία τέτοια έξοδος μπορεί να λειτουργήσει ως βοήθημα να ξεπεράσουν οι γονείς το άγχος που έχουν για το πώς θα φερθεί το παιδί τους σε μία τέτοια συνθήκη. «Η παράσταση είναι στημένη έτσι ώστε να μπορέσει να υποδεχθεί και να αποδεχτεί το κάθε θεατή, που τα παιδιά σ' αυτήν την ηλικία έχουν απόλυτη ειλικρίνεια και ό,τι

αισθάνονται το λένε την ίδια στιγμή. Νομίζω ότι είναι μία πολύ καλή αρχή να αρχίσει να απενοχοποιείται και ο γονιός ή τουλάχιστον να μπορεί να βάζει κάποια λιγότερο αυστηρά όρια στο παιδί του», πρόσθεσε.

Άλλωστε, στόχος και του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος είναι να καλύψει τις ανάγκες θεατών πολύ μικρής ηλικίας και κενό από την έλλειψη μιας τέτοιας δραστηριότητας στην πόλη, προσφέροντας στην οικογένεια ως σύνολο πλέον μια ολοκληρωμένη ψυχαγωγική δραστηριότητα. «Το ΚΘΒΕ, για πρώτη φορά στην μετά την πανδημία εποχή, προσφέρει την ευκαιρία στην οικογένεια να αναζητήσει στο σημαντικότερο θέατρο της Θεσσαλονίκης ένα κατάλληλο θέαμα. Τα βρέφη/νήπια στην αγκαλιά του συνοδού τους μπορούν να συναπολαύσουν την πρώτη τους ολοκληρωμένη θεατρική εμπειρία και εμείς ως ΚΘΒΕ να σταθούμε σημαντικός αρωγός στο πρώτο θεατρικό ταξίδι πολλών μικρών παιδιών», αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση.

Μετά το τέλος της 30λεπτης παράστασης υπάρχει ένα δεκάλεπτο παιχνίδι όπου γίνεται η επιβεβαίωση και εφαρμογή της ανακάλυψης που έγινε κατά τη διάρκεια της παράστασης. Η παράσταση - έκπληξη, ανεβαίνει κάθε Σάββατο στις 12.00 στο Κάτω Φουαγιέ (-1) του Βασιλικού Θεάτρου.

Βαρβάρα Καζαντζίδου

*Φωτογραφίες ΚΘΒΕ

Λεπτομέρειες στη συνδρομητική σελίδα του ΑΠΕ-ΜΠΕ.

© ΑΠΕ-ΜΠΕ ΑΕ. Τα πνευματικά δικαιώματα ανήκουν στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ΑΕ.

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή από επισκέπτες της ιστοσελίδας.